Rolnictwo polskie w drodze do Unii Europejskiej

SPIS TREŚCI

Wstęp. 3
Rozdział I.
Ewolucja polityki rolnej Wspólnot Europejskich 5
Rozdział II
Początki stowarzyszenia Polski ze wspólnotami Europejskimi. Podstawowe dokumenty i instytucje rządowe 11
1. Układ Europejski 11
2. Organy odpowiedzialne za integrację z ramienia rządu polskiego 12
Rozdział III.
Rolnictwo a postanowienia UE. Wymogi prawne Unii Europejskiej 17
Rozdział IV.
Dostosowanie rolnictwa polskiego do zasad Wspólnej Polityki Rolnej 19
1. Kierunki przemian strukturalnych polskiego rolnictwa 26
2.Problemy polskiego rolnictwa w aspekcie przyszłej integracji – zachodnioeuropejski a polski punkt widzenia 25
Rozdział V.
Zagrożenia i szanse dla polskiego sektora rolno – spożywczego w następstwie integracji z Unią Europejską 28
Zakończenie 35
Bibliografia 48

Wstęp

Niemal od początku transformacji systemowej kraje Europu Środkowo – Wschodniej wyrażały wolę przystąpienia w możliwie szybkim terminie do Unii Europejskiej.

Znalazło to wyraz w jednostronnych deklaracjach umieszczanych w preambułach tzw. układów europejskich, czyli umów o stowarzyszeniu z Unią Europejską, jakie

na przestrzeni lat 1991 – 1996 zawarło z Unią kolejno, dziesięć państw tego regionu.

Unia początkowo dystansowała się od uznania, że stowarzyszenie ma prowadzić do pełnego członkostwa. W miarę upływu czasu jej stosunek do rozszerzenia na wschód zmieniał się tak, że na tzw. szczycie luksemburskim – spotkaniu szefów rządów wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej – w grudniu 1997 roku podjęto decyzję o rozpoczęciu kolejnego rozszerzenia Unii Europejskiej.

W pierwszym etapie do negocjacji dotyczących członkostwa zaproszono, oprócz Polski, cztery inne stowarzyszone kraje Europy Środkowo – Wschodniej oraz Cypr. Jednocześnie wszystkie dziesięć krajów stowarzyszonych tego regionu ma uczestniczyć w pewnej nowej, nie znanej przy poprzednich rozszerzeniach granic integracji europejskiej, formie przygotowań do integracji, nazwanej" partnerstwem na rzecz członkostwa".

Idea „partnerstwa" zaproponowana została przez Komisję Europejską w obszernym dokumencie, zwanym oficjalnie Agendą 2000, znanym też pod nazwą pakietu Santera, który przedstawił Agendę 2000 na forum Parlamentu Europejskiego w lipcu 1997 roku. Agenda zawiera dwa ogromnie ważne, z punktu widzenia Polski dokumenty. Pierwszy z nich to raport pod tytułem „For a strong and Wider Union", przedstawiający propozycję komisji dotyczącej reformy CAP uwzględniającej przyszłe rozszerzenie Unii o kraje Europy Środkowo – Wschodniej. Drugi – to opinie o 11 krajach stowarzyszonych z Unią Europejską, które wcześniej złożyły formalne wnioski o przyjęcie do Unii.

Polska złożyła taki wniosek w 1994 roku, wkrótce po wejściu w życie Układu Eropejskiego dającego naszemu krajowi status państwa stowarzyszonego. Generalnie pozytywna opinia o stopniu przygotowania Polski do przyszłej integracji zawierała pewne zastrzeżenia i zalecenia dotyczące dziedzin, w których proces przystosowania wymaga dalszych wysiłków ze strony polskiej. Do dziedzin tych Komisja zaliczyła także rolnictwo. Zastrzeżenia Komisji sformułowane są ogólnikowo; dotyczą one, z jednej strony, kwestii dostosowywania polskiego prawa do tzw. acquis communautaire, to jest dorobku prawnego Unii Europejskiej. Zakres koniecznych dostosowań w okresie przedakscesyjnym wskazał wcześniej inny dokument opracowany przez Komisje Europejską a zaaprobowany przez szczyt w Cannes w 1995 roku, zwany Białą Księgą.

Wstępnym warunkiem integracji Polski z Unią Europejską jest zbliżanie istniejącego i przyszłego ustawodawstwa do prawa europejskiego.

Ramy prawne dla stopniowej integracji Polski z Unią Europejską tworzy podpisany 16.12.1991 r. w Brukseli oraz ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie Układ Europejski ustanawiający Stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi z drugiej strony i ich państwami członkowskimi z drugiej strony. Umowa po ratyfikowaniu przez wszystkie zainteresowane strony weszła w pełni w życie 01.02.1994 r.

Celem Układu Europejskiego jest stworzenie właściwych ram dla stopniowej integracji Polski ze Wspólnotą, zwłaszcza poprzez popieranie rozwoju handlu i harmonijnych stosunków gospodarczych między Polską a Wspólnotami Europejskimi.

W celu realizacji tych założeń na podstawie artykułu 68 Układu Europejskiego Polska została zobowiązana do stopniowego dostosowania swojego istniejącego i przyszłego ustawodawstwa do istniejącego ustawodawstwa Unii.

Jedną ze sfer integracji Polski z Unią Europejską jest rolnictwo.

Celem niniejszej pracy jest próba przedstawienia procesu integracyjnego polskiego rolnictwa z rolnictwem unijnym. Przedstawione zostaną osiągnięcia polskiego rolnictwa do dnia dzisiejszego, jak też i wskazanie koniecznych , dalszych kroków, aby integracja Polski z Unią Europejską w dziedzinie rolnictwa stała się faktem.

W niniejszej pracy spróbuję pokazać jak droga ta jest skomplikowana i złożona, ile jest jeszcze do zrobienia w różnych dziedzinach życia społecznego i politycznego.

Omówione zostaną tu więc zagadnienia związane z ewolucją wspólnej polityki rolnej Wspólnot Europejskich, instytucji rządowych czuwających nad jej przebiegiem, poruszone zostaną zagadnienia dotyczące wymogów prawnych Unii Europejskiej, a także zagadnienia związane z dostosowaniem rolnictwa do zasad wspólnej polityki rolnej.

Na zakończenie podejmę próbę przedstawienia problematyki polskiego rolnictwa w aspekcie przyszłej integracji oraz zagrożeń i szans dla polskiego sektora rolno – spożywczego.

W niniejszej pracy wykorzystane zostaną opracowania z różnych dziedzin nauk: ekonomicznych, prawa wewnętrznego i międzynarodowego oraz rolnego. Wykorzystane zostaną także źródła prawa różnej hierarchii obowiązującej w tym zakresie.

Liczba stron	43
Nazwa Szkoły Wyższej	Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości we Wrocławiu
Rodzaj pracy	magisterska
Rok oddania	2001

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!